

1/3 organizacji kulturalnych działa dłużej niż 10 lat. Ponad 5 lat (ale krócej niż 10 lat) – ponad 20%. Reszta, czyli ok. 45%, to organizacje stosunkowo młode (1-5 lat), w tym aż 18% powstało w ciągu ostatnich dwóch lat (dane za 2013 r.).

Sektor organizacji kulturalnych rośnie. W czasie objętym ww. badaniem, tj. w latach 2010-2012 zauważono, w porównaniu z poprzednimi latami, dynamiczny wzrost liczby organizacji kulturalnych. Wśród wszystkich nowo powstałych organizacji te zajmujące się kulturą stanowią najwyższy odsetek: jest ich 24%. Dla porównania: wśród organizacji istniejących od 3 do 10 lat, odsetek zajmujących się głównie kulturą wynosi 16%. Z kolei wśród organizacji działających ponad 10 lat, jest ich 15%.

Liczby te rosną, jeśli rozpatruje się szerszą definicję organizacji kulturalnej, tj. gdy weźmie się pod uwagę organizacje, dla których kultura jest jednym z obszarów działalności. Wśród „dwulatków” jest ich 44%; wśród tych w wieku 3-10 lat 36%; natomiast odsetek ten wśród organizacji działających dłużej niż 10 lat, wynosi ok. 25%.

Połowa organizacji kulturalnych swymi działaniami obejmuje raczej większy niż mniejszy obszar: 21% organizacji kulturalnych działa w skali województwa lub regionu, a 29% na terenie całego kraju. Działalność wykraczającą poza granicę kraju prowadzi 14% organizacji kulturalnych. Natomiast 37% organizacji ma zasięg ograniczony do najbliższego sąsiedztwa, gminy albo powiatu.

Prawie 75% organizacji kulturalnych deklaruje, że same wymyślają i planują swoje działania kulturalne – nawet jeżeli pieniądze na ich realizację pozyskują od sponsorów lub ze źródeł publicznych. Pozostałe organizacje twierdzą, że prowadzą głównie działania, które są im wskazane przez samorząd, administrację publiczną lub sponsorów. Oznacza to, przynajmniej w sferze deklaracji, znaczną niezależność merytoryczną.

57% organizacji deklaruje, że prowadzi na ogół stale te same działania i projekty. Tylko 16% organizacji zadeklarowało, że ich praca to różnorodne projekty, do których nie wraca się po ich zakończeniu.

45% organizacji kulturalnych korzysta wyłącznie z pracy wolontariuszy i członków, czyli nie zatrudnia pracowników w żadnej formie. Tylko 18% takich organizacji zatrudnia pracowników na umowę o pracę. Reszta organizacji rzadziej lub częściej zatrudnia współpracowników (oprócz pomocy wolontariuszy). W praktyce ponad 2/3 organizacji kulturalnych nie posiada żadnych regularnych pracowników, przez co coraz częściej są one oskarżane o łamanie kodeksu pracy („wyzysk pracowniczy”) i przyczynianie się do wzrostu zjawiska prekariatu.

Istotna część organizacji kulturalnych nie dysponuje znacznymi środkami finansowymi: 44% z nich miało w 2011 r. przychody niższe niż 10 tys. zł, a 20% dysponowało w 2011 r. kwotą niższą niż 1 tys. zł.

Grupa tworząca tzw. „niższą klasę średnią” stanowiła 34% wszystkich organizacji kulturalnych i miała przychody między 10 a 100 tys. złotych. „Wyższą klasę średnią” tworzyło 17% organizacji, zaś ich przychody wahały się między 100 tys. a 1 mln zł. Odsetek organizacji najbogatszych, dysponujących przychodami powyżej 1 mln zł, wyniósł 4%.

Ponad połowa organizacji kulturalnych ocenia, że źródła finansowania ich działań są stabilne, co oznacza, że co roku mogą liczyć na pieniądze z mniej więcej tych samych źródeł. Ok 30%